

CD 01073487812

FIRMA

30/05/2016

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUNYA
SALA DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO
SECCIÓN TERCERA**

via laietana, 56, 2a. planta
08003 barcelona

RECURSO DE APELACIÓN CONTRA SENTENCIAS núm.: 283/2014 Sección: G

Parte actora:

Representante de la parte actora: m^a paz lopez lois.

Parte demandada: ajuntament de rubi.

Representante de la parte demandada:

NOTIFICACIÓN DE SENTENCIA Nº 297/16

En virtud de lo acordado en procedimiento arriba indicado, se ha dictado **resolución de fecha veinticuatro de mayo de dos mil dieciséis**, que por copia se acompaña a la presente.

Se extiende para hacer constar, que para notificar la anterior resolución a IA LTDA **SILVIA CARMONA MALAGON** en representación del Ayuntamiento de Rubi, se remite en el día de la fecha copia literal en sobre cerrado por correo certificado con acuse de recibo de conformidad con lo establecido en el art. 152.2 LEC, y se expide la presente en Barcelona a veinticuatro de mayo de dos mil dieciséis.

**TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA
SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA
SECCIÓ TERCERA**

Recurs d'apel·lació núm 283/2014

Jutjat Contenciós Administratiu núm 17 de Barcelona

Procediment ordinari núm 438/2011

Apel·lant: SR [REDACTED]

Apel·lat: IL·LM AJUNTAMENT DE RUBÍ

S E N T È N C I A núm. 297/2016

Magistrats/ades:

IL·L. SR. EMILIO VICENTE BERLANGA RIBELLES, President

IL·LM. SR. MANUEL TÁBOAS BENTANACHS

IL·LM. SR. FRANCISCO LÓPEZ VÁZQUEZ

IL·LMA. SRA. ISABEL HERNÁNDEZ PASCUAL

IL·LM. SR. HÉCTOR GARCÍA MORAGO

IL·LM. SR. EDUARDO RODRÍGUEZ LAPLAZA

Barcelona, 3 de maig de 2016

LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (SECCIÓ 3^a), en nom de S.M el Rei i de conformitat amb allò que disposa l'art 117.1 de la Constitució, ha

pronunciat la SENTÈNCIA que segueix, a les actuacions del recurs d'apel·lació núm 283/2014, interposat, com a apel·lant, pel SR [REDACTED] –representat per la Procuradora SRA M^a PAZ LÓPEZ LOIS i assistit pel Lletrat SR JAVIER AGUILAR GARCÍA-, essent l'apel·lat L'IL·LM AJUNTAMENT DE RUBÍ –representat i assistit per la Lletrada consistorial SRA Mª DOLORES RIDER ALCAIDE-.

Ha actuat com a Magistrat ponent L'il·lm Sr Héctor García Morago, el qual expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER: La Sentència núm 106, de 7 de març de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm 17 de Barcelona en el sí del procediment ordinari núm 438/2011, desestimà la demanda promoguda pel SR [REDACTED] contra L'IL·LM AJUNTAMENT DE RUBÍ, amb motiu d'una ordre de restabliment de la legalitat urbanística (Decrets d'Alcaldia de 31 de maig de 2010 i de 26 de maig de 2011).

SEGON: Disconforme amb el veredictes, el demandant interposà apel·lació; i la Corporació local demandada s'hi oposà en temps i forma.

TERCER: Un cop elevades les actuacions a aquesta Sala, es va acordar formar-ne aquest rotlle d'apel·lació i designar Magistrat ponent. I un cop verificats els tràmits processals pertinents, s'assenyalà el dia 20 d'abril de 2016 per tal de votar i decidir.

QUART.- En la tramitació d'aquest recurs d'apel·lació han estat observades les prescripcions legals de rigor.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: La Sentència núm 106, de 7 de març de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm 17 de Barcelona en el sí del procediment ordinari núm 438/2011, desestimà la demanda promoguda pel SR [REDACTED] contra L'IL·LM AJUNTAMENT DE RUBÍ, amb motiu d'una ordre de restabliment de la legalitat urbanística vulnerada (Decrets d'Alcaldia de 31 de maig de 2010 i de 26 de maig de 2011).

L'ordre municipal va ser dictada amb motiu d'unes obres promogudes pel SR [redacted] (apel·lant) a una parcel·la de la seva propietat ubicada a la urbanització "Els Nalls de Sant Muç", consistents –les dites obres– en l'ampliació d'un habitatge unifamiliar i en la construcció de sengles edificacions auxiliars, sense disposar d'una llicència que les emparés.

Al capdavall, l'Ajuntament entengué que les obres dutes a terme a l'habitatge pròpiament dit eren legalitzables i per aquest motiu comminà l'ara apel·lant per tal que les legalitzés en el termini màxim de dos mesos; però pel que fa a les construccions auxiliars (dos trasters), considerà que eren manifestament il·legalitzables (per ultrapassar els paràmetres d'ocupació màxima i d'alçada reguladora establerts pel Pla general), i disposà el seu enderrocament en el termini màxim d'un mes.

La Sentència d'instància qualificà d'ajustades a dret les actuacions municipals impugnades i per aquest motiu desestimà la demanda, amb la imposició afegida de 2.500 euros de costes a la part actora i avui apel·lant.

SEGON: En aquesta alçada el SR [redacted] ha sol·licitat la revocació de la Sentència d'instància i la desestimació del recurs contenciós administratiu. I a tal efecte ha criticat la Sentència *a quo* amb un conjunt de retrets que podríem resumir en els termes que segueixen:

- 1: Errònia valoració de la prova (sense descriure, el recurrent, aquest suposat error; la qual cosa ens excusarà de qualsevol pronunciament al respecte).
- 2: No haver apreciat, el Jutjat, la importància que en l'últim moment de la via administrativa es modifiquessin els fets imputats i llur transcendència, la qual cosa no li hauria permès (al SR [redacted]) articular una defensa amb les degudes garanties (al·legacions i prova). Modificació de fets que l'apel·lant ha associat a la circumstància que l'acusació derivada de la incoació de l'expedient, no es referís pràcticament a les construccions auxiliars respecte de les quals es disposà l'enderrocament en concloure les actuacions.
- 3: Manca d'apreciació, per part de la Sentència *a quo*, de la gravetat inherent a l'omissió, per part de l'Ajuntament, del recurs de reposició potestatiu, en confondre'l amb les "al·legacions" formulades per l'avui apel·lant i, per tant, en qualificar de desestimació d'un recurs administratiu allò que hauria d'haver estat un acte definitiu ordinari, susceptible de recurs potestatiu previ a la via judicial, i

4: Indeguda imposició de costes.

La defensa lletrada de L'IL·LM AJUNTAMENT DE RUBÍ s'ha oposat a l'apel·lació fent seus els raonaments de la Sentència impugnada.

TERCER: L'apel·lació haurà de prosperar quant a les costes.

El recurs contenciós administratiu va ser interposat en data 29 de juliol de 2011, sota la vigència del primitiu redactat de l'art 139.1 LJCA (el subsegüent i a hores d'ara vigent no entrà en vigor fins el 31 d'octubre de 2011, en mèrits de la Llei 37/2011, de 10 d'octubre).

D'altra banda, no hem pogut apreciar, en la conducta de l'actor en primera instància, temeritat o mala fe. O en darrer terme, la possibilitat que una manca de condemna desequilibrés de forma rellevant o significativa els interessos o la posició de l'Ajuntament demandat.

En canvi, l'estimació de l'apel·lació no podrà anar més enllà per les raons que segueixen:

1ª: L'expedient administratiu acredita que les "construccions auxiliars" van figurar amb prou detall i des del primer moment en el relat d'irregularitats detectades.

2ª: El fet que l'actor no gaudís de l'oportunitat de deduir reposició potestativa, perdé qualsevol mena de transcendència, atès que disposà de l'oportunitat d'accedir a la via judicial sense cap mena de limitació a l'hora de fer valer els seus drets i interessos.

3ª: L'expedient municipal no tenia per objecte la imposició d'una sanció, sinó el restabliment de la realitat física alterada il·legalment. Per aquest motiu, el rigor formal a prendre en consideració no podia ser el mateix; per molt que el Consistori hagués emprat l'expressió "infracció"; però "d'infracció" en la seva acceptió d'incompliment de la llei.

4ª: En via administrativa l'apel·lant va poder formular temporàniament al·legacions i presentar proves.

QUART: Atès allò que disposa l'art 139.2 LJCA, no s'imposaran costes.

DECISIÓ:

Per tot allò que ha estat exposat, aquesta Secció 3^a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya **HA DECIDIT**:

ESTIMAR PARCIALMENT el present recurs d'apel·lació núm 283/2014, promogut pel SR [REDACTED] amb l'oposició de L'IL·LM AJUNTAMENT DE RUBÍ i, per conseqüència:

1: **REVOCAR** la condemna en costes que es conté a la Sentència núm 106, de 7 de març de 2014, dictada pel Jutjat Contencios Administratiu núm 17 de Barcelona en el sí del procediment ordinari núm 438/2011, i

2: **CONFIRMAR** en la resta la susdita Sentència.

Sense costes.

Notifiqueu aquesta Sentència a les parts amb l'advertiment que és ferma i, com a tal, insusceptible de recursos.

Alhora, trameteu una certificació del present veredicta, amb l'ofici corresponent, al Jutjat d'origen, per tal que hi pugui dictar els pronunciaments d'execució que siguin pertinents.

Aquesta és la nostra Sentència, que pronunciem, manem i signem. Adjunteu-ne una certificació literal al rotlle d'apel·lació,

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, el Magistrat ponent ha llegit i ha publicat la Sentència anterior. En dono fe.